

ogsaa skulle foretage Statsrevisorvalget efter Forholdstalsvalg, medens man i Landstinget foretager det efter Flertalsvalg. Thi hvad vil dette faktisk betyde? Det vil betyde, at Landstinget efter sin hele Sammensætning i Fremtiden vil vælge 2 Høire-Statsrevisorer, og at vi heri Thinget, hvis Høire blev 34 Medlemmer, om ogsaa Oppositionen var 67 Medlemmer, ogsaa vilde faae en Høire-Statsrevisor for Folkethinget. Nu kan jeg godt forstaa, at Høire vilde interessere sig for, at deres Regnskaber bleve gennemgaaede af 3 Høiremænd og 1 Venstre-mand; men at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds kan interessere sig for, at den Mulighed kan indtræde, at 3 Høire-mænd og 1 Venstre-mand skulde gennemgaa Regjeringens Regnskaber, det maa jeg sige, jeg forstaaer ikke. Jeg forstaaer det saa meget mindre, som de Høire-Medlemmer, der have stillet Forslag, dog have haft en Følelse af, hvor vigtigt det var, at Oppositionen ogsaa var repræsenteret i Statsrevisionen, at de ikke have stillet et saadant Forslag som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds. Jeg har undret mig over, at det ærede Medlem har kunnet faae 15 Medlemmers Tilslutning til at give Høire en saadan Mulighed i det Dieblit, det naaer op til 34 Medlemmer. Jeg har ganske vist ikke det ærede Medlem mistænkt for, at han i dette Dieblit tænker paa Høire. Jeg tror, at han tænker paa sig selv og sin Gruppe, naar den naaer til et saadan Tal, men Ulykken er, at det ærede Medlem altid altfor meget tænker paa sin egen Gruppe, og hvad der mulig kunde gavne den, uden at erindre, at han samtidig maaste meget inarere kommer til at gavne dem, som han ellers gjerne vil være en saa absolut Modstander af. Jeg vil til disse Forslag stille mig saaledes paa Forslagsstillernes Begne, at vi ikke ville gaa ind paa det ærede Medlems Forslag om, at ogsaa Statsrevisorerne skulle vælges ved Forholdstalsvalg, blandt Andet ogsaa af den Grund, at det vil være at gaa bort fra den nu faktisk bestaaende Tilstand, som det ærede Medlem selv omtalte for, at med den Valgmaade, vi nu have, vil Flertallet selv om der anvendes Forholdstalsvalg, ved Statsrevisorvalget, alligevel faae Begge. Ogsaa af den Grund kan jeg ikke tilraade at gaa ind paa det ærede Medlems Forslag om, at Statsrevisorerne skulle vælges ved Forholdstalsvalg. Derimod forstaaer jeg den Betragtning, der kom til Orde fra det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), da han før gjorde gjældende, at vi ved at bestemme, at der ikke skulde bruges Forholdstalsvalg til parlamentariske Kommissioner, gjorde en reel

Forandring i den nu bestaaende Ret for Mindretallene. Og da det, som jeg atter og atter har udviklet ved denne Forhandling, ikke er vor Hensigt at gjøre Andet end at forandre Fremgangsmaaden ved Forholdstalsvalgene, finder jeg det naturligt, at Spørgsmaalet om parlamentariske Kommissioners Sammensætning bliver Gjenstand for en særlig Forhandling i Forretningsudvalget og mulig for en Indstilling til Thinget senere, hvis Forretningsudvalgets Flertal skulde finde det rigtigt. Derimod vil jeg tilraade, for ikke at blande noget Nyt ind ved denne Behandling at stemme for det Forslag, der under Nr. 3 er stillet af 15 ærede Medlemmer af Høire. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds har endvidere sit Hovedforslag, nemlig Forslaget under Nr. 7, og jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem lagde Hovedvægten paa det og atter og atter slyngede et af de bevingede Ord ud — som det ærede Medlem har en Evne til at opfinde, og som maaste ogsaa vil gavne det ærede Medlem i Agitationen, — idet han sagde, at man tænkte paa at lade de „tomme Stole“ stemme. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han, idet han siger dette, glemmer at tage i Betragtning, om hans Handlinger have stemt med de Ord, han saaledes tog i sin Mund. Det ærede Medlem udviklede i meget stærke Ord, at det var „nødt Splinternyt“, „noget Ukjendt i alle parlamentariske Forhandlinger“, „at det krænkede Grundlovens Princip om, at Medlemmer burde være til Stede for at udføre deres Rigsdagsgjening“. Jeg vil bede det ærede Thing om at bemærke og fastholde disse Ord, som det ærede Medlem før lidt siden udtalte, og saa vil jeg bede Dem om at sammenligne det ærede Medlems Handlinger dermed. Den 28de Januar 1889 forelaa her et Forslag fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds saalydende: „Gylldigheden af et Medlems Underkrift paa et Forslag eller en Begjæring er ikke afhængig af dette Medlems Nærværelse her i Thinget“. Utsaa det ærede Medlem, som finder, at det er stridende mod Grundloven; at et Medlem uden at være til Stede her i Thinget, kan udøve sine Medlemsrettigheder, det ærede Medlem foreslog i Sjov selv, at et Medlem skulde kunne udøve en saadan Rigsdagsvirksomhed som den at stille Forslag her i Thinget uden selv at være til Stede. Man vil se, at her er den stærkeste Modstrid mellem Ord og Handling. Men det ærede Medlem vil sandsynligvis slyde sig ind under, at dette angik kun Retten til at stille Forslag, at det ikke var Noget, som havde med Udvalgsvalg at gjøre.